

निरन्तर सेवाधारी

बापदादा हरेक बच्चाको मस्तकको बीचमा चम्किरहेको सितारा भनौं वा हीरा भनौं, देखेर हर्षित भइरहनुभएको छ । हरेकको चम्काइ अलग अनि प्यारो थियो । यी चम्किरहेका सिताराहरूबाट हरेक आत्माको तकदिरका रेखाहरू स्पष्ट देखिनमा आउँछन् । बापदादालाई गर्व छ, कसरी-कसरी बिछोडिएका बच्चाहरू आफ्नो भाग्य बनाउनका लागि कति गुप्त र प्रत्यक्ष पुरुषार्थ गरिरहेका छन् । बच्चाहरूको नशा र तीव्र पुरुषार्थ देखेर बाबा पनि बच्चाहरूमाथि बलिहार जानुहुन्छ अर्थात् बच्चाहरूको गलाको हार बन्नुहुन्छ । जसरी हार सदा गलामा लगाइन्छ, त्यस्तै बच्चाहरूको मुखमा, नयनमा, बुद्धिमा बाबा नै समाहित हुनुहुन्छ अर्थात् बाबालाई आफ्नो गलाको हार बनाएका छन् । आज बापदादा बच्चाहरूको गायन गर्दै हुनुहुन्थ्यो । आज कुन चाहिँ गायन गर्नु भयो ? बच्चाहरूको महिमाको । हरेक बच्चामा बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने उमंग देख्नुभयो । बच्चाहरू विना बाबा प्रत्यक्ष हुन पनि सक्नुहुन्न । त्यसैले बाबालाई पनि प्रत्यक्ष गर्नेवाला कति श्रेष्ठ ठहरिए ? यति नशा वा सेवाको स्मृति सदा रहोस् । जसरी बाबा अविनाशी हुनुहुन्छ, आत्मा अविनाशी छ, सर्व प्राप्ति संगमयुगको अविनाशी छ, यस्तै स्मृति वा नशा पनि अविनाशी रहन्छ ? अन्तर हुनुहुँदैन । अन्तर आउनु अर्थात् मन्त्रलाई भुल्नु । यदि मन्त्र याद रहन्छ भने नशामा अन्तर हुन सक्दैन ।

आज त बापदादा मिल्न आउनुभएको छ, सुनाउन त धेरै सुनाइसक्नु भएको छ, तर आज सुनाएको कुराको स्वरूप देख्न आउनुभएको छ, स्वरूपमा के देख्नुभयो ? सेवा धेरै राम्रो गरेका छौ, अनेक अज्ञानी आत्माहरूलाई स्मृति अर्थात् जागृति दिलाएका छौ । दिल्लीको धर्तीले सर्व ब्राह्मण आत्माहरूलाई हलचलमा ल्याएको छ । (बाबाले दिल्लीमा आयोजित अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलनको विषयमा भनिरहनुभएको छ) अहिले प्रश्न उठेको छ— यी को हुन् अनि यो कर्तव्य के हो ? जसरी सुतेको मनुष्यलाई जगाइन्छ, आँखा खोल्छ तर केही निद्राको नशा हुनाले प्रश्न गर्छ, को हो ? के हो ? त्यस्तै दिल्ली निवासी अज्ञानी आत्माहरूलाई पनि प्रश्न अवश्य उठेको छ— यो के हो, को हुन् ? सुन्नु र देख्नुमा अन्तर अनुभव गरे । यतिका सबै ब्राह्मणहरूलाई देखेर यो अवश्य अनुभव गरेका छन्— कमाल छ ? साधारण कन्या, माताहरूले गुप्तमा नै यतिका सेना तयार गरिसकेका छन् ! यस्तो कहिले सोचेको थिइनँ, सम्झिएको थिइनँ । सबैको दिव्य अनुहारले बापदादाको मूर्तलाई कर्तव्यद्वारा मानिसहरूको अगाडि प्रत्यक्ष अवश्य गरेका छन् । अहिले केवल हलचल मच्चाएको छ । जसरी धर्तीमा पहिला हलो चलाइन्छ नि, अनि हलो चलाउँदै बीजलाई रोपिन्छ । त्यस्तै आफ्नो भविष्य राजधानीमा वा आफ्नो आदि धर्तीमा हलचल रूपी हलो चल्थो... कुनै ताकत छ, कुनै शक्ति छ, साधारण शक्तिहरू होइनन्, हलचलको साथमा यो बीज रोप्यो । सम्मुख नदेखे पनि चारैतर्फ यो धुम मचायो— यी को हुन् र के हो ? सरकारको कानसम्म यो आवाज पुगेको छ । अब यो बीजलाई वाणीद्वारा र यादको शक्तिद्वारा फलीभूत गर्नु छ । अहिलेसम्म जे गन्यौ धेरै राम्रो गन्यौ ।

बापदादा विदेशबाट आएका बच्चाहरूलाई वा भारतबाट आएका बच्चाहरू, जतिले सेवामा साथ दिए अर्थात् आफ्नो राज्यको जग हाले उनीहरूलाई देखेर हर्षित हुनुहुन्छ । यो सम्मेलन ब्राह्मणहरूको आफ्नो-आफ्नो राजधानीको अधिकारी बन्ने जग हाल्ने उत्सव थियो । त्यसैले कुनै पनि विदेशको सेन्टर्सका आत्माहरू वा भारतमा पनि कुनै जोन रहेन, यसरी गरिएको गुप्त सेवाले थोरै समयमा प्रत्यक्ष रूप देखाउनेछ । अहिले त गुप्त भेषमा आफ्नो जग राख्यौ अर्थात् बीज राख्यौ । तर समय अनुसार यही बीज फलको रूपमा तिमी सबैले देख्नेछौ । यही दुनियाँको मान्छेले तिमीलाई आह्वान गर्नेछन् । (सबैको खोकीको आवाज थियो) धेरै मेहनत गन्यौ हैन ? प्रकृतिको प्रभाव धेरै भएको छ, यसको फल पनि मिल्नेछ । विदेशी आत्माहरूलाई यो पनि अनुभव गर्नु धेरै जरूरी छ— जस्तो मौसम त्यस्तै स्वयम्लाई चलाउन सकियोस् । यो पनि अनुभव चाहिन्छ । हरेक सानो ठूलोको यस सेवामा महत्त्व रह्यो । मेहनत पनि राम्रो गन्यौ, पहिलो जग यो प्रश्न उठेको छ, अब अर्को पटक प्रश्नको उत्तर मिल्नेछ ।

आज बापदादा यो रूहरिहान गरिरहनुभएको थियो । अगाडिको लागि पनि जसरी निरन्तर योगीको वरदान बाबाद्वारा प्राप्त भएको छ, त्यस्तै निरन्तर सेवाधारी । सुत्दा पनि सेवा होस् । सुतेको बेलामा पनि कसैले

२०७१ आषाढ ०१ आइतबार १५.०६.१४ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २४.०१.७८ मधुवन देख्यो भने तिम्रो अनुहारबाट शान्ति, आनन्दको भाइब्रेशन अनुभव गरून्, यसैले भनिन्छ— धेरै मीठो निद्रा थियो । निद्रा पनि फरक हुन्छ । हर संकल्पमा हर कर्ममा सदा सेवा समाहित होस्, यसलाई भनिन्छ निरन्तर सेवाधारी । बाबा अनि सेवा । जसरी बाबा अति प्यारो लाग्छ । बाबा विना जीवन छैन, यसैगरी सेवा विना जीवन छैन । यस्तो निरन्तर योगी र निरन्तर सेवाधारी विघ्न विनाशक हुन्छन् । बाबाको याद र सेवा— यो डबल ताल्चा लगाए पछि माया आउन सक्दैन । चेक गर— सदा डबल ताल्चा लागेको छ ? यदि सिंगल ताल्चा छ भने मायालाई आउने ठाउँ रहन्छ, यसैले बारम्बार ध्यान देऊ— याद र सेवामा तत्पर छु ? सदा यो याद राख— हर कर्मेन्द्रियहरूद्वारा बाबाको याद र स्मृति दिलाउने सेवा गर्नु छ । हर संकल्पद्वारा विश्व कल्याणकारी बनेर प्रकाश स्तम्भ (लाइट हाउस) को कर्तव्य गर्नु छ । हर सेकेण्ड शक्तिशाली वृत्तिद्वारा चारैतर्फ शक्तिशाली भाइब्रेशन फैलाउनु छ अर्थात् वायुमण्डल परिवर्तन गर्नु छ । हर कर्मद्वारा हर आत्मालाई कर्मयोगी भवको वरदान दिनु छ । हर कदममा स्वयम् प्रति पद्मको कमाई जम्मा गर्नु छ । त्यसैले संकल्प, समय, वृत्ति र कर्म चारैलाई सेवा प्रति लगाऊ, यसलाई भनिन्छ निरन्तर सेवाधारी अर्थात् सर्विसएबुल । अच्छा ।

जस्तो मधुवनमा मेला छ त्यस्तै अन्त्यमा आत्माहरूको मेला पनि हुनेवाला छ । मधुवन राम्रो लाग्छ वा विदेश राम्रो लाग्छ ? मधुवन कसलाई भनिन्छ ? जहाँ ब्राह्मणहरूको संगठन छ, त्यहाँ मधुवन छ । त्यसैले हरेक विदेशको स्थानलाई मधुवन बनाऊ । मधुवन बनायौ भने बापदादा पनि आउनु हुन्छ, किनकि बाबाको प्रतिज्ञा छ— मधुवनमा आउनु छ । भविष्यमा धेरै आश्चर्य देख्नेछौ । अहिले जसरी भारतको संख्या बढ्दै गइरहेको छ त्यस्तै थोरै समयमा विदेशमा संख्या बढाऊ । जहाँ बस्दछौ त्यहाँ चारैतर्फ आवाज फैलियोस् । प्रश्न उत्पन्न होस्— यी को हुन् र के हो ? जब यस्तो संगठन तयार गर्छौ अनि जहाँ संगठन छ त्यहाँ बापदादा पनि हाजिर-नाजिर हुनुहुन्छ ।

त्यहाँ खुशी हुन्छ कि यहाँ आउनमा खुशी हुन्छ, जतिसुकै भने पनि ठूलो, ठूलो हो, सानो, सानो हो, किनकि डाइरेक्ट साकार तनको जन्मभूमि र कर्मभूमि, चरित्रभूमिको विशेष महत्त्व त छदैं छ । तब त भक्तिमा पनि स्थानको महत्त्व राख्छन्, मन्दिरमा मूर्ति पुरानो छ र घरमा धेरै राम्रो सुन्दर मूर्ति छ भने पनि भक्तले फेरि पनि स्थानलाई महत्त्व दिन्छन् । त्यसैले स्थानको महत्त्व छ, आफ्नो फूलबारीलाई बढाऊ । मधुवन जस्तो नक्शा बनाऊ । जब सानो मधुवन (मिनी मधुवन) हुन्छ अनि सबैलाई आकर्षण हुन्छ हेर्नका लागि । अच्छा— बापदादा वर्तमान सेवाको लागि धन्यवाद दिनुहुन्छ र भविष्य सेवाको लागि फेरि स्मृति दिलाउनुहुन्छ । बापदादालाई बच्चाहरूसँग धेरै स्नेह भनौ वा शुभ ममता भनौ, आमाको बच्चाहरूमा ममता हुन्छ नि हैन, तड्पिदैन तर समाहित हुन्छ । उदास हुँदैन तर बच्चाहरूलाई सम्मुख इमर्ज गरेर स्नेहको सागरमा डुब्नुहुन्छ । बाबाको स्नेह छ त्यसैले त तिमीलाई पनि स्नेह उत्पन्न हुन्छ नि । स्नेह छ त्यसैले अव्यक्तबाट पनि व्यक्तमा आउनुहुन्छ ।

यस्ता स्नेहको बन्धनमा बाँध्नेवाला, स्नेहद्वारा बाबालाई प्रत्यक्ष गर्नेवाला, सेवाद्वारा विश्वको कल्याणका लागि निमित्त बनेका, सदा महादानी र वरदानी, यस्ता निरन्तर योगी, निरन्तर सेवाधारी बच्चाहरूलाई बापदादाको याद, प्यार एवम् नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

महाराष्ट्रका पार्टीहरूसँगः—

सदैव स्वयम्लाई सर्वश्रेष्ठ महान् आत्मा सम्झन्छौ । महान् आत्मा जसको स्मृतिबाट स्वतः नै हर संकल्प र हर कर्म महान् अर्थात् सर्वश्रेष्ठ हुन्छ । जस्तो आजकालको दुनियाँमा अल्पकालको पदवाला आत्माहरू आफ्नो पदको स्मृतिमा रहनाले दिनरात स्वतः नै त्यही नशामा रहन्छन् । त्यस्तै बाबाद्वारा मिलेको पदलाई स्मृतिमा राख्न सहज र स्वतः हुन्छ । जस्तो पद छ त्यस्तै कर्म, जस्तो नाम त्यस्तै श्रेष्ठ कर्म पनि छ, त्यसैले वर्तमान समयमा सहजयोगीको साथ कर्मयोगी पनि कहलाउँछौ । कर्मयोगी अर्थात् हर कर्मद्वारा बाबासँग स्नेह र सम्बन्धको हरेक आत्मालाई साक्षात्कार हुन्छ । जस्तो हृदको आत्मासँग स्नेह राख्नेवाला आत्माको उसको अनुहार र झलकबाट देखिन्छ— कसैको स्नेहमा डुबेको छ । त्यस्तै आफूले आफैँलाई सोध— हर कर्म बाबाको साथमा स्नेही आत्माको अनुभव गराउँछ । यसैलाई भनिन्छ कर्मयोगी । कर्मयोगी वा सहज राजयोगीको

२०७१ आषाढ ०१ आइतबार १५.०६.१४ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २४.०१.७८ मधुबन परिभाषा धेरै गुह्य छ । कर्मयोगी वा सहज राजयोगीको हर संकल्प बाबाको स्नेहको भाइब्रेशन फैलाउनेवाला हुन्छ । जसरी जड चित्रले पनि शान्तिको, अल्पकालको सुखको भाइब्रेशन अहिलेसम्म पनि आत्माहरूलाई दिने कार्य गरिरहेको छ भने अवश्य चैतन्य रूपमा संकल्पद्वारा, वाणीद्वारा, कर्मद्वारा विश्वमा सदा सुख-शान्ति, बाबाको स्नेहको भाइब्रेशन फैलाउने कर्तव्य गरेका थियौ । त्यसैले जड चित्रमा पनि शान्ति छ । जब विज्ञानको यन्त्रले गर्मी वा जाडोको भाइब्रेशन वायुमण्डल बनाउन सक्छन् भने मास्टर सर्वशक्तिमान्ले आफ्नो साइलेन्स अर्थात् यादको शक्तिबाट, आफ्नो लगनको स्थितिद्वारा जुन वायुमण्डल वा भाइब्रेशन फैलाउन चाहन्छौ त्यो सबै बनाउन सक्छौ । यस्तो अभ्यास गर । अहिल्यै सुखको वा शान्तिको वायुमण्डल वा शक्ति रूपको वायुमण्डल बनाउन सक्छौ । जुन वायुमण्डल भित्र कोही पनि आत्माहरू हुन् उनीहरूले अनुभव गरून् कि यहाँ दुःखबाट सुखको वायुमण्डलमा आएका छौं । महसुस गरून्— यहाँ धेरै सुख प्राप्त भइरहेको छ । जस्तो एयरकण्डीशनमा जाडो वा गर्मीको अनुभव गर्छन् वास्तवमै गर्मीबाट ठण्डा हावामा आइपुगेका छौं । ठण्डीबाट गर्मीमा आएका छौं । त्यसैगरी तिम्पो चलन र अनुहारद्वारा, तिम्पो संकल्प शक्तिद्वारा सुख, शान्ति र शक्तिको अनुभव गरून् । जसरी एक सेकेण्डमा अन्धकारबाट प्रकाशको अनुभव गर्नु नि । त्यसैगरी आजकालको मनुष्यले आफ्नो शक्तिद्वारा अनुभव गर्न सक्दैनन्, तर तिमीले सबैलाई आफ्नो प्राप्तिको आधारमा, यादको आधारमा उनीहरूलाई अनुभवी बनाउनुपर्छ । यो हो वास्तविक सहज राजयोग वा कर्मयोगको परिभाषा । स्वयम् प्रति शान्तिको वा शक्तिको अनुभव गर्नु यो कुनै ठूलो कुरा होइन, आफ्नो यादको शक्तिद्वारा अब विश्वमा भाइब्रेशनद्वारा वायुमण्डल बनाऊ अनि भनिन्छ नम्बरवार सहजयोगी । केवल आफू मात्र सन्तुष्ट रहने होइन । सन्तुष्ट रहनु र सबैलाई सन्तुष्ट गर्नु छ । यही हो योगीको कर्तव्य । अच्छा ।

बाबाद्वारा सदा खुशीमा रहने साधन मिलेको छ नि हैन ? जस्तोसुकै परिस्थिति होस्, आफ्नो साथमा साधन छ भने सदा खुशी रहनेछौ । केवल बाबालाई याद गर्ने साधन नै धेरै ठूलो हो । बाबा भन्नु अनि खुशी प्राप्त हुनु । यस्तो साधन सदा प्रयोग गरिराख । बाबा शब्द याद गर्नु अर्थात् स्वीच अन हुनु । जस्तो स्वीच अन गरेपछि सेकेण्डमा अन्धकार भाग्छ । त्यस्तै बाबा भन्नु अर्थात् अन्धकार वा दुःख, अशान्ति, उल्झन, उदासी, तनाव सबैको सेकेण्डमा समाप्ति हुन पुग्छ, यस्तो मन्त्र बाबाले दिनुभएको छ । एक शब्दको त मन्त्र छ, केवल बाबा । जस्तोसुकै समय होस् यस मन्त्रले एक सेकेण्डमा पार गर्नेवाला छ । मात्र यस मन्त्रलाई विधिपूर्वक समयमा कार्यमा लगाऊ । यो एक शब्दको मन्त्रले गजबको जादु गर्नेवाला छ । यस एक शब्दको मन्त्रद्वारा जे चाहियो त्यो गर्न सक्छौ । चाहे सुख-शान्ति, चाहे शक्ति-आनन्द, जे चाहियो सबै प्राप्ति गराउनेवाला मन्त्र हो । यसैले जादु-मन्त्र भनिन्छ । बाबा त सदा बच्चाहरू प्रति यही कामना राख्नुहुन्छ कि बाबा समान बेहदको सेवाधारी बनून् । ती सबै हुन् हदको जिम्मेवारी, बाबाको जिम्मेवारी छ बेहदको । त्यसैले त बेहदको शक्ति दिनुपर्छ नि । त्यसैले बाबाको यो शुभकामना पनि पूरा गर्नु नै छ । अब राजयोगी बन्नु छ । राजयोगी राज-राजेश्वर बन्नेछन् । त्यसैले पहिलो अवस्था हो राजयोगीको । राजयोगी बन्नु गाह्रो छैन । घरबार छोड्ने योगी बन्न गाह्रो हुन्छ । अच्छा ।

वरदानः— प्राप्ति स्वरूप बनेर किन, के को प्रश्नबाट पर रहनेवाला सदा प्रसन्नचित्त भव

जो प्राप्ति स्वरूप सम्पन्न आत्माहरू हुन्छन् उनीहरूलाई कहिले पनि कुनै कुरामा प्रश्न हुँदैन । उसको अनुहार र चलनमा प्रसन्नताको व्यक्तित्व देखिनमा आउँछ, यसलाई नै सन्तुष्टता भनिन्छ । प्रसन्नता यदि कम हुन्छ भने त्यसको कारण हो प्राप्ति कम अनि प्राप्ति कम हुनाको कारण हो कुनै न कुनै इच्छा । धेरै सूक्ष्म इच्छाहरूले अप्राप्तिको तर्फ खिँचिन्छ, यसैले अल्पकालका इच्छाहरूलाई छोडेर प्राप्ति स्वरूप बन्यौ भने सदा प्रसन्नचित्त रहनेछौ ।

स्लोगनः— परमात्म प्यारमा लवलीन रहेमा मायाको आकर्षण समाप्त हुनेछ ।